

Az alapeljárás felei

Fellebbező: X

A többi fél az eljárásban: College van burgemeester en wethouders van de gemeente Purmerend, Tamoil Nederland BV

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) a. Úgy kell-e értelmezni a [...] 2008/68/EK [...] irányelv⁽¹⁾ 5. cikkének (1) bekezdését, hogy azzal ellentétes az LPG-töltőállomásra vonatkozó engedélyben foglalt olyan engedélyezési feltétel, amely szerint az érintett konkrét LPG-töltőállomáshoz történő LPG-szállítás kizárólag hőviszaverő burkolattal ellátott LPG-tartálykocsikkal történhet, miközben e kötelezettség közvetlenül nem terheli az LPG-tartálykocsik egy vagy több üzemeltetőjét?
- b. Jelentősséggel bír-e az első kérdés megválaszolása szempontjából, hogy a tagállam megállapodást kötött az LPG-ágazat piaci szereplőinek szervezeteivel (többek között LPG-töltőállomások üzemeltetőivel, LPG-előállítókkal, -forgalmazókkal és -szállítókkal) a „Safety Deal hittewerende bekleding op LPG-autogastankwagen” (az LPG-autógáztartálykocsik hőviszaverő burkolatáról szóló Safety Deal) formájában, amelyben a felek kötelezettséget vállaltak a hőviszaverő burkolat használatára, majd a tagállam olyan körlevelet fogadott el, mint a „Circulaire effectafstanden externe veiligheid LPG-tankstations voor besluiten met gevolgen voor de effecten van een ongeval” (az LPG-töltőállomások külső biztonságával összefüggő, a balesetek hatásaival kapcsolatos határozatokban figyelembe veendő biztonsági távolságokról szóló körlevél), amelyben olyan kiegészítő jellegű kockázatpolitikát határozott meg, amely abból a feltevésből indul ki, hogy az LPG-töltőállomáshoz való LPG-szállítás kizárólag hőviszaverő burkolattal ellátott LPG-tartálykocsikkal történhet?
- 2) a. Ha a nemzeti bíróság olyan végrehajtási határozat jogszerűségét vizsgálja, amelynek célja egy jogi úton már megtámadhatatlan és az uniós jogba ütköző engedélyezési feltétel teljesítésének kikényszerítése:
 - Lehetővé teszi-e az uniós jog, különösen a Bíróság nemzeti eljárási autonómiával kapcsolatos ítélezési gyakorlata, hogy a nemzeti bíróság főszabály szerint az ilyen engedélyezési feltétel jogszerűségéből induljon ki, kivéve, ha e feltétel nyilvánvalóan magasabb szintű jogszabályba, például az uniós jogba ütközik? Amennyiben igen, vannak-e ezen kivételnek (további) uniós jogi feltételei?
 - Avagy a nemzeti bíróságnak az uniós jog alapján — többek között a Bíróság 1999. április 29-i Ciola ítéletére (C-224/97, EU:C:1999:212) és 2006. április 6-i ED & F Man Sugar ítéletére (C-274/04, EU:C:2006:233) tekintettel — mellőznie kell az ilyen engedélyezési feltétel alkalmazását az uniós jog megsértése miatt?
- b. Jelentősséggel bír-e a 2) a. kérdés megválaszolása során, hogy a végrehajtási határozat kártérítési szankciónak (remedy) vagy büntetőjogi szankciónak (criminal charge) minősül-e?

⁽¹⁾ A veszélyes áruk szárazföldi szállításáról szóló 2008. szeptember 24-i európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2008. L 260., 13. o.)

A Törvényszék (kilencedik kibővített tanács) T-339/16., T-352/26. és T-391/16. sz. Ville de Paris, Ville de Bruxelles és Ayuntamiento de Madrid kontra Európai Bizottság egyesített ügyekben 2018. december 13-án hozott ítélete ellen a Németországi Szövetségi Köztársaság által 2019. január 22-én benyújtott fellebbezés

(C-177/19. P. sz. ügy)

(2019/C 155/36)

Az eljárás nyelve: spanyol és francia

Felek

Fellebbező: Németországi Szövetségi Köztársaság (képviselők: J. Möller, S. Eisenberg és D. Klebs meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Ville de Paris, Ville de Bruxelles, Ayuntamiento de Madrid

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

1. helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszéke által a T-339/16., T-352/26. és T-391/16. sz. egyesített ügyekben 2018. december 13-án meghozott ítéletet;
2. utasítsa el a keresetet;
3. a felpereseket kötelezze a Törvényszék és a Bíróság előtti eljárás költségeinek a viselésére;
4. másodlagosan változtassa meg a fent említett ítélet rendelkező részének 3. pontját oly módon, hogy a megsemmisített rendelet joghatásait olyan időtartamon keresztül tartsa fenn, amely az ítélet jogerőre emelkedésétől számított legfeljebb 12 hónapos határidőt jóval meghaladja.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező a fellebbezés alátámasztása érdekében négy jogalapra hivatkozik:

A Törvényszék először is a keresetet jogsértő módon minősítette elfogadhatónak. Téves jogalkalmazáson alapul az a megállapítás, amely szerint a felperes városokat az (EU) 2016/646 rendelet ⁽¹⁾ a levegőszennyezés megelőzésére vonatkozó intézkedések elfogadását érintő jogköreik gyakorlása tekintetében közvetlenül érinti.

Másodszor a megtámadott ítélet tekintetében hiányos az indokolás, mivel nem tartalmaz semmilyen indokot arra vonatkozóan, hogy a rendelet a felpereseket miért érinti közvetlenül. A Törvényszék a felperesek közvetlen érintettségét valójában kizárólag abból vezeti le, hogy a 2007/46/EK irányelv ⁽²⁾ tiltja azt, hogy közlekedési tilalmat írjanak elő az Euro 6 normának megfelelő járművek tekintetében. A 2007/46 irányelv ezen értelmezése sem helyes.

A Törvényszék harmadszor jogilag hibás módon, és különösen a 715/2007/EK rendelet ⁽³⁾ 5. cikke (3) bekezdésének megsértésével állapította meg, hogy a Bizottság a 2016/646 rendelet konkrét formájában való elfogadására nem volt jogosult. A Törvényszék figyelmen kívül hagyta, hogy a Bizottság széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezett, amikor az RDE-vizsgálatok keretében alkalmazandó kibocsátási értékeket érintő megfelelési tényezőket a 2016/646 rendeletben meghatározta. A Törvényszék megállapításaitól eltérően a jelen esetben nem a 715/2007 rendeletben meghatározott határértékek módosításáról volt szó, hanem olyan megállapításokról, amelyek az RDE-vizsgálatok új és sajátos jellege miatt szükségesek voltak (mérési tolerancia).

Negyedszer a Törvényszék jogilag hibás módon állapította meg, hogy a 2016/646 rendelet részleges megsemmisítése jogilag lehetséges. Ennek keretében figyelmen kívül hagyta, hogy az RDE-vizsgálatok a gyakorlatban a megfelelési tényezők nélkül nem hajthatók végre, és a Bizottság az RDE-vizsgálatoknak a típusjóváhagyás céljaira vonatkozó kötelező erejét kifejezetten a kiigazítási tényezők bevezetésétől tette függővé.

Másodlagosan a német kormány azzal érvel, hogy a Törvényszék nem vette kellőképpen figyelembe, hogy az uniós jogalkotó számára nem lehetséges, hogy az ítéletben megjelölt határidőn belül új szabályozást fogadjon el. Ezért az ítéletben megsemmisített rendelet joghatásait jóval hosszabb időn keresztül kell fenntartani, mint az ítélet jogerőre emelkedésétől számított legfeljebb tizenkét hónapos időszak.

⁽¹⁾ A 692/2008/EK rendeletnek a könnyű személy- és haszongépjárművek kibocsátásai (Euro 6) tekintetében történő módosításáról szóló, 2016. április 20-i (EU) 2016/646 bizottsági rendelet (HL 2016. L 109., 1. o.)

⁽²⁾ A gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról szóló, 2007. szeptember 5-i 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2007. L 263., 1. o.)

⁽³⁾ A könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyásáról és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetőségéről szóló, 2007. június 20-i 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2007. L 171., 1. o.)